

Vtisi dijakov

V torek, 22. septembra, smo dijaki 3. C in 3. D v okviru pouka sociologije obiskali Živo knjižnico. V Živi knjižnici so nam različne, družbeno neobičajne osebe pripovedovale svoje življenjske zgodbe in z njihovo pomočjo smo se soočali s predsodki ter stereotipi. Že samo ime »Živa knjižnica« se nama osebno zdi zelo nenavadno, včasih bi lahko rekli kar žaljivo (npr. to, da ljudi s katerimi smo se pogovarjali imenujemo kar knjige). Vendar tako se tovrstna knjižnica imenuje, konec koncev so knjige lepe in poučne stvari po katerih mladi zelo radi posegamo.

Živa knjižnica je res nekaj posebnega, pa ne samo po imenu, ampak tudi po vsebini. V njej smo izvedeli veliko novega, veliko nam neznanega in marsikdo bo po obisku knjižnice na določene ljudi, situacije ter druge življenjske dogodke gledal drugače. Verjetno se je marsikdo v kakšni situaciji, ki mu jo je opisala »knjiga« tudi prepoznal ali pa našel kakšno podobnost v svojem življenju. »Knjige« so nam vsekakor razložile mnogo nerazjasnenih pojmov in nam svetovale, kako moramo odreagirati v določenih življenjskih stiskah. Vsi učenci razreda smo bili nad izvedbo zelo zadovoljni in se zahvaljujemo prof. Nini Arnuš, ki nam je omogočila neko novo izkušnjo.

Staša Pavlin in Ema Koncilija, 3. c

Živa knjižnica mi je bila zelo všeč, saj je bilo to zame nekaj čisto novega. Sprva me je bilo pogovora z "živo knjigo" malce strah, saj nisem vedela kako bo vse skupaj izgledalo. Ko pa se je pogovor začel, se vprašanja in odgovori kar niso končali in 15 minut je minilo prehitro. Velikokrat sem slišala za življenjske zgodbe ljudi, a tokrat je bilo prvič, da sem jih slišala iz prve roke. Nikoli nisem pomislila kako različne zgodbe imamo ljudje in kako smo si med seboj drugačni. Moram priznati, da so se me zgodbe dotaknile. Pravzaprav ne vem ali je ljudem lahko ali težko ob tem, ko nam pripovedujejo svojo življenjsko zgodbo, a v vsakem primeru jih spoštujem, da so to pripravljene deliti z nami. Menim, da bodo na tak način pomagali veliko ljudem, ob enem pa tudi sebi, saj je vedno lažje, če se nekomu zaupaš. Žal mi je, da se nisem imela priložnosti pogovarjati s čisto vsako osebo, saj sta mi "knjigi", s katerima sem se pogovarjala odprli čisto drugačen pogled na svet.

Lucija Marzel Djuranovič, 3.D

V torek, 22. septembra, smo dijaki 3. D in 3. C razreda, v sklopu predmeta sociologije, v lokalu Patriotu obiskali živo knjižnico. Ne knjige, pričakali so nas ljudje z bogatimi življenjskimi izkušnjami, pripravljeni, da svoje zgodbe delijo z nami. Tako smo lahko poslušali ljudi kot so bivši zasvojenec, gej, oseba z duševno boleznijo in še mnoge druge »knjige«, ter se z njimi prosto pogovarjali.

Izkušnja je bila za vse udeležene nekaj posebnega. Možnost, da prisluhneš človeku, ki ti s svojo pripovedjo približa pojme, ki so se prej morda vedno zdeli nerazumljivi, nekako povezani s stereotipi, prav zares daje občutek, da bereš zelo dobro napisano knjigo. Lahko bi rekla, da si nas je večina po »branju« želela prisluhniti še kakšni zgodbi, še kateremu izmed posameznikov, a to zaradi časovne stiske ni bilo mogoče. Sama vem, da bom, če bom še kdaj imela to priložnost, z veseljem spet obiskala živo knjižnico.

Alja Suljić, 3.D